या लक्ष्मीर्नानुलिप्ताङ्गी वैरिशोणितकुङ्कुमैः ।
कान्तापि मनसः प्रीतिं न सा धत्ते मनस्विनां ॥३२॥
रिपुरक्तेन संसिक्तारिस्त्रीनेत्राम्बुभिस्तथा ।
न भूमिर्यस्य भूपस्य का श्लाघा तस्य जीविते ॥३३॥

५ एवं सञ्जीवी विग्रहमन्त्रं विज्ञापयामास। अथ तच्छ्रुत्वानुजीविनमपृच्छत्। भद्र त्वमपि स्वाभिप्रायं निवेदय। सो ऽब्रवीत्। देव दुष्टः स बलाधिको निर्मर्यादश्च। तत्र तेन सह सन्धिविग्रहौ न युक्तौ। केवलं यानमर्हं स्यात्। उक्तं च यतः।

बलोत्कटेन दुष्टेन मर्यादारहितेन च ।
१० न सन्धिविग्रहौ नैव यानं विना प्रशस्यते ॥३४॥
द्विधाकारं भवेद्यानं भयत्रस्तप्रदक्षणं ।
एकमन्यद्विगीषोश्च यात्रा लक्षणमुच्यते ॥३५॥
कार्तिके वाथ चैत्रे वा विजिगीषोः प्रशस्यते ।
यानमुत्कृष्टवीर्यस्य शत्रुदेशे न चान्यदा ॥३६॥
१५ अवस्कन्दप्रदानस्य सर्वे कालाः प्रकीर्तिताः ।
व्यसने वर्तमानस्य शत्रोश्छिद्रान्वितस्य च ॥३७॥
स्वस्थानं सुदृढं कृत्वा शूरैश्चाप्तैर्महाबलैः ।
परदेशं ततो गच्छेत् प्रणिधिव्याप्तमग्रतः ॥३८॥
अज्ञातविवधासारतोयशस्यो व्रजेत् तु यः ।
२० परराष्ट्रं स नो भूयः स्वराष्ट्रमधिगच्छति ॥३९॥

तत् ते युक्तं कर्तुमपसरणं। अन्यच्च न विग्रहं न सन्धानं बलिना तेन पापिना। अपरं कार्यकारणापेक्षयापसरणं क्रियते बुधैः। उक्तं च यतः। यदपसरति मेषः कारणं तत् प्रहर्तुं ।
मृगपतिरपि कोपात् सङ्कुचत्युत्पतिष्णुः ।
२५ हृदयविहितवैरा गूढमन्त्रोपचाराः ।